

M. Karwowska

André Louis Leroy

Studia Philosophiae Christianae 6/1, 309-310

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wzbudzenia. Oczywiście wzbudzenie może nastąpić tylko w ten sposób, że jakiś obiekt zewnętrzny, posiadający energię czyli ruch, spowoduje kreację pewnej liczby fononów. Wzbudzenie więc kryształu czyli wprowadzenie doń ruchu następuje istotnie „ab alio”.

Wydaje mi się, że te rozważania można uogólnić na inne obiekty fizyczne, przy czym wniosek, że wzbudzenie tych obiektów, czyli wprowadzenie do nich ruchu następuje „ab alio” pozostaje słuszny.”

J. Janik

O ZMARŁYCH

Georges Gurvitch

G. Gurvitch urodził się w 1894 r. w Rosji. Zmarł we Francji 12 grudnia 1965 r. Studia rozpoczął w Rostowie. Jako młody naukowiec wykładał w różnych uniwersytetach rosyjskich. Po roku 1928 przybył do Paryża, gdzie objął wykłady z zakresu niemieckiej filozofii współczesnej. Szczególnie jednak zwłaszcza w latach późniejszych interesował się zagadnieniami z dziedziny socjologii. Praca pt. „L'idée du droit social” stała się podstawą do objęcia wykładów również na uniwersytecie w Strasburgu. Z tego okresu pozostawił szereg publikacji między innymi o Durkheimie, oraz o Levy-Bruhl autorze słynnej pracy pt. „Philosophie d'Auguste Comte”, La morale et la science des moeurs”. W 1939 r. G. Gurvitch zostaje powołany do służby wojskowej. Odwołany z niej w 1940 r. udaje się do Stanów Zjednoczonych, gdzie najpierw obejmuje wykłady w jednej ze szkół francuskich w Nowym Jorku, a następnie na uniwersytecie Harvard. Do Francji wraca w 1948 r. i obejmuje funkcję profesora Sorbony.

G. Gurvitch charakteryzuje się nie tylko pracą naukow-dydaktyczną, lecz także organizacyjną. Talent organizacyjny wyrażał się najczęściej w organizowaniu zjazdów i kongresów socjologicznych, zakładaniu stowarzyszeń socjologicznych, urządzaniu laboratoriów itp. Jak dalece był znawcą swej dziedziny, świadczyć może zaproszenie go do Związku Radzieckiego celem opracowania podstaw socjologicznych wielkiej rewolucji październikowej. Z prac naukowych opublikowanych na szczególną uwagę zasługują następujące: „Philosophie pluraliste du droit”, „La sociologie au XX siecle”, La vocation actuelle de la sociologie”, „Déterminismes sociaux et liberté humaine”, „Traité de sociologie” „Dialectique et sociologie”.

André Louis Leroy

André Louis Leroy urodził się w Raincy w 1892 roku, w miejscowości oddalonej 37 km od Pontoise. Zmarł w dniu 7 maja 1967 roku. Należy on

do tych myślicieli i uczonych, którzy zmuszeni byli brać udział w kampanii pierwszej wojny światowej. Podczas wojny oznaczony został między innymi orderem Legii Honorowej. Po odświadczeniu służby wojskowej kontynuuje swoje studia w Amiens, Lille oraz w Collège Saisson. Właściwą sobie karierę naukowo-dydaktyczną rozpoczął jako nauczyciel w Avesnes. Od 1938 do 1955 wykładał filozofię w Collège Chaptel a od 1955 do 1958 roku w Liceum Lacavel. Wykłady z zakresu filozofii angielskiej prowadził również w Sorbonie. Od 1961 roku staje się stałym profesorem tej uczelni. W latach od 1956 do 1958 wykładał również filozofię na fakultecie teologii protestanckiej jednej z uczelni protestanckich w Paryżu. Wielokrotnie brał udział w zjazdach i kongresach filozoficznych, organizowanych przez różne stowarzyszenia naukowe. Wyjeżdżał także z wykładami gościnnymi do Londynu, Los Angeles oraz Belgii. Gdy chodzi o zainteresowania filozoficzne Leroy poświęcił swoje życie szczególnie dziejom i osiągnięciom filozofii angielskiej. Jako ważniejsze publikacje z tej dziedziny wylicza się takie jak: „La critique et la religion chez D. Hume”, „Lettre sur l'enthousiasme chez Lord Shaftesbury”, „La philosophie anglaise classique” (za tę publikację Leroy otrzymał nagrodę Akademii Nauk Moralnych i Politycznych) „Les grandes penseurs”. Leroy napisał również pracę o Locku, i Whiteheadzie. Dokonał również szeregu przekładów dzieł Hume'a oraz Berkleya. Przez długi czas pełnił funkcję sekretarza generalnego „Revue Philosophique”.

M. Karwowska